

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v trestnej veci proti obžalovanému **J. P. a spol. pre trestný čin účasti na trestnom čine vraždy** podľa § 10 ods. 1 písm. b/, § 219 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. zák. na neverejnom zasadnutí 4. júna 2009 v Bratislave o sťažnosti obžalovaného M. Z. proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 27. apríla 2009, sp. zn. 1 T 13/2002, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 148 ods. 1 písm. c/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006 sťažnosť obžalovaného M. Z. **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trnave uznesením z 27. apríla 2009, sp. zn. 1 T 13/2002, podľa § 31 ods. 2 (správne malo byť podľa § 31 ods. 3) Tr. por. účinného do 1. januára 2006 (ďalej len Tr. por.) vyslovil, že predseda senátu JUDr. Pavol Sládok nie je vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania v trestnej veci obžalovaného J. P. a spol. vedenej na tomto súde pod sp. zn. 1 T 13/2009.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal sťažnosť obžalovaný M. Z.. V odôvodnení podanej sťažnosti v podstate zopakoval argument, pre ktorý vzniesol námietku a pre ktorý má pochybnosti o nezáujatosti vyššie uvedeného predsedu senátu krajského súdu konajúceho v jeho trestnej veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podanej sťažnosti postupom podľa § 147 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia i konanie mu predchádzajúce a zistil, že sťažnosť obžalovaného M. Z. nie je dôvodná.

Podľa § 30 ods. 1 Tr. por. z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca alebo prísediaci sudca, prokurátor, policajný orgán, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosť o nezaujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v trestnom konaní.

Uplatnenie inštitútu vylúčenia niektorého orgánu činného v trestnom konaní podľa § 30 ods. 1 Tr. por., o ktorý oprel svoju námietku zaujatosti obžalovaný M. Z., prichádza do úvahy len vtedy, ak je existencia pomeru, vzbudzujúceho pochybnosť o nezaujatosti úradnej osoby pre jej pomer k veci, k osobám, ktorých sa úkon priamo dotýka, prípadne k ich zástupcom, splnomocnencom a obhajcom, preukázaná.

Podľa konštantnej súdnej praxe pomerom k prejednávanej veci v zmysle ustanovenia § 30 ods. 1 Tr. por. treba rozumieť určitú zainteresovanosť orgánu trestného konania na skutku, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie. Táto môže napr. spočívať v tom, že orgán trestného konania alebo jeho príbuzný, rodinný príslušník, osoba mu blízka a pod. boli činom poškodení, prípadne orgán trestného konania bol svedkom skutku, pre ktorý sa trestné stíhanie vedie a pod. Na pomer k veci však nemožno usudzovať výhradne zo spôsobu, akým na to povolaný orgán činný v trestnom konaní hodnotil vykonané dôkazy a ani vyslovenie právneho názoru pri posudzovaní tejto veci.

Pomerom orgánu trestného konania k osobám uvedeným v § 30 ods. 1 Tr. por. sa rozumie vzťah tohto orgánu k niektorej z uvedených osôb, ktorý môže vyvolať pochybnosti o jeho nezaujatosti a nestrannosti. Takýto vzťah môže spočívať napr. v príbuzenskom a rodinnom pomere, v priateľstve alebo v nepriateľstve medzi úradnou osobou a niektorou z osôb uvedených v § 30 ods. 1 Tr. por. a pod.

Uplatnenie inštitútu § 30 ods. 1 Tr. por. prichádza do úvahy iba vtedy, ak je existencia takéhoto vzťahu, resp. pomeru preukázaná. Dôvodom pre pochybnosti o jej nestrannosti a nezaujatosti je totiž sama existencia jej pomeru "k veci" alebo "k osobám", ktorých sa úkon priamo dotýka, prípadne ich zástupcom, splnomocnencom alebo obhajcom.

V trestnej veci obžalovaného M. Z. takýto ani podobný stav predsedu senátu krajského súdu zistený nebol, ako to napokon vyplýva z písomného vyjadrenia samotného predsedu senátu JUDr. Pavla Sládka.

So zreteľom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky nepovažoval tvrdenia, uvedené v námietke zaujatosti obžalovaného M. Z. za opodstatnené a spôsobilé na vyvodenie záveru o zaujatosti predsedu senátu krajského súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia a sťažnosť obžalovaného M. Z. ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 4. júna 2009

JUDr. Juraj K l i m e n t , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová